

Toelichting A – Selectie en gebruik van indicatoren

In deze toelichting wordt nader ingegaan op de selectie en het gebruik van indicatoren in het kader van de definitie, uitvoering en evaluatie van de programmastrategie en de nationale strategieën. In deze toelichting worden de vereisten omschreven met betrekking tot:

- doelstellingen, indicatoren en kwantificering;
- gemeenschappelijke en aanvullende indicatoren;
- selectie en gebruik van indicatoren in programma's voor plattelandsontwikkeling, met inbegrip van de relatie tussen baseline- en impactindicatoren; en
- selectie en gebruik van indicatoren in nationale strategieën.

1. DOELSTELLINGEN, INDICATOREN EN KWANTIFICERING

Uit hoofde van de nieuwe verordening inzake plattelandsontwikkeling dient er in verschillende fasen een analyse van de situatie plaats te vinden en een definitie van de doelstellingen, de indicatoren en de kwantificering te worden gemaakt. Dit geschiedt als volgt:

- (1) Het in kaart brengen van de ontwikkelingsbehoeften op basis van de belangrijkste gemeenschappelijke en nationale baseline-indicatoren en het vaststellen van de doelstellingen voor de Nationale Strategie; (NS)
- (2) Het analyseren van de behoeften op programmagebied en het uitvoeren van een SWOT-analyse, het definiëren van prioriteiten, doelstellingen, maatregelen, indicatoren en kwantificering; (PPO - Programma voor Plattelandsontwikkeling)
- (3) Het uitvoeren van een ex ante evaluatie om het programma, de SWOT-analyse, en de afbakening van prioriteiten, doelstellingen, maatregelen, indicatoren en kwantificering te kunnen beoordelen en te voltooien; (PPO)
- (4) Het aanpassen van het programma op basis van de resultaten van de ex ante evaluatie (fasen 2 en 3 kunnen meerdere keren herhaald worden); (PPO)
- (5) Het indienen van het programma bij de Commissie en het onderhandelen over en vaststellen van het programma; (PPO)
- (6) Het bijstellen van de nationale strategie om op basis van de ex ante evaluatie en het vastgestelde programma een compleet pakket indicatoren samen te kunnen stellen en voor de bijbehorende kwantificering zorg te kunnen dragen. (NS)

In dit gedeelte worden praktische richtsnoeren beschreven voor de selectie en het gebruik van indicatoren in de programma's voor plattelandsontwikkeling en de nationale strategieën.

Een volledig **overzicht van gemeenschappelijke indicatoren** is samen met informatiesheets over **baseline-, output-, resultaat-** en **impactindicatoren** en een lijst

met **voorbeelden van aanvullende indicatoren** opgenomen in de begeleidende toelichtingen (zie bijlage 2, toelichtingen E-K).

2. GEMEENSCHAPPELIJKE EN AANVULLENDE INDICATOREN

Aangezien met de gemeenschappelijke indicatoren wellicht niet alle effecten van programma's gemeten kunnen worden (met name voor nationale prioriteiten en maatregelen die specifiek voor bepaalde locaties bedoeld zijn) is het noodzakelijk om aanvullende indicatoren voor de programma's te definiëren. Dergelijke aanvullende indicatoren dienen door de lidstaten en de programmapartners op een flexibele wijze ontwikkeld te worden, maar wel in overeenstemming met de algemene beginselen die van toepassing zijn op het GTEK.

In de volgende situaties dienen de lidstaten voor aanvullende indicatoren te zorgen:

- wanneer een gemeenschappelijke baseline-indicator niet de specifieke kenmerken van het programmagebied bestrijkt;
- wanneer een aanvullende doelstelling of nationale prioriteit zoals gedefinieerd in het nationale strategieplan of het programma niet door een impactindicator wordt gedekt;
- wanneer gemeenschappelijke impactindicatoren niet uitgebreid of specifiek genoeg zijn om de voordelen van een maatregel op een breder niveau vast te kunnen stellen of wanneer er geen gemeenschappelijke impactindicator voor een maatregel bestaat. Dit is met name van belang in gevallen waarin maatregelen in vergaande mate voor één bepaalde locatie bedoeld zijn, bijvoorbeeld in een agromilieu. In dergelijke situaties dienen specifieke impactindicatoren voor de betreffende maatregel te worden ontwikkeld;
- wanneer gemeenschappelijke resultaatindicatoren niet uitgebreid of specifiek genoeg zijn om de eerste effecten van een maatregel vast te kunnen stellen of wanneer er geen gemeenschappelijke impactindicator voor een maatregel bestaat;
- wanneer gemeenschappelijke outputindicatoren niet uitgebreid of specifiek genoeg zijn om de activiteiten als gevolg van een maatregel weer te geven.

Doordat de lidstaten de mogelijkheid hebben om aanvullende indicatoren vast te stellen, beschikken zij over de benodigde flexibiliteit om een toezicht- en evaluatiesysteem te ontwikkelen dat aan hun behoeften is aangepast. Die flexibiliteit is echter uitsluitend toegestaan binnen het toepassingsgebied van de PO-verordening en met inachtneming van de bijbehorende doelstellingshiërarchie. Bij het ontwikkelen van aanvullende indicatoren dienen lidstaten:

- de relevantie en bruikbaarheid van de aanvullende indicator te waarborgen;
- het soort en de toepassing van de indicator te definiëren;
- te waarborgen dat de aanvullende indicator voldoet aan de aanvaarde kwaliteitscriteria voor het soort indicator en de betreffende interventie.

Het verdient aanbeveling om voor elke aanvullende indicator een uitgebreide informatiesheet samen te stellen met het oog op een efficiënt gebruik van die indicator bij het toezicht en de evaluatie van programma's.

3. SELECTIE EN GEBRUIK VAN INDICATOREN IN PROGRAMMA'S

Baseline-indicatoren

Op basis van de gemeenschappelijke *baseline-indicatoren voor doelstellingen* en de *situationele baseline-indicatoren* dienen de beheersautoriteiten een analyse van de situatie in het programmagebied uit te voeren van de sterke en zwakke punten zoals is voorzien in artikel 16, sub a, van Verordening (EG) nr. 1698/2005.

Een analyse van de situatie wat de sterke en zwakke punten betreft, de strategie die op basis daarvan is gekozen, en de ex ante evaluatie - Artikel 16, sub a, en artikel 85 van Verordening (EG) nr. 1698/2005

Beschrijf de huidige situatie in het geografische gebied met behulp van gekwantificeerde gegevens en met aandacht voor de sterke en zwakke punten, de verschillen tussen gebieden, de behoeften en tekortkomingen en de mogelijkheden voor plattelandsontwikkeling op basis van de baseline-indicatoren zoals gedefinieerd in bijlage 6 bij de verordening en op basis van andere relevante aanvullende indicatoren. De beschrijving dient betrekking te hebben op:

- **De algemene sociaal-economische context van het geografische gebied:** de definitie van het plattelandsgebied op basis van de OESO-definitie of, indien van toepassing, op basis van andere definities; de demografische situatie inclusief een analyse van de leeftijdsopbouw en genderstructuur van de bevolking, migratiestromen en problemen als gevolg van een peri-urbane druk of een geïsoleerde ligging; economische stuwende factoren, productiviteit en groei; de arbeidsmarkt met inbegrip van de structuur op het gebied van werkgelegenheid, werkloosheid en scholing; algemeen en agrarisch/bosbouwgebruik van land en eigendomsstructuren, gemiddelde grootte van de bedrijven.
- **Prestaties van de landbouw-, bosbouw- en voedingssectoren:** concurrentievermogen van de landbouw-, bosbouw- en voedingssectoren inclusief de behoeften qua herstructurering en modernisering; menselijk kapitaal en ondernemerschap; potentieel voor innovatie en kennisuitwisseling, kwaliteit en de mate waarin de communautaire normen in acht worden genomen.
- **Milieu- en landbeheer:** de problemen waar landbouwbedrijven mee geconfronteerd worden in gebieden waar de mensen wegtrekken en marginalisatie dreigt; algemene beschrijving van de biodiversiteit met een nadruk op de land- en bosbouw, inclusief land- en bosbouwssystemen in gebieden met een hoge natuurwaarde, de situatie met betrekking tot de tenuitvoerlegging van de Natura 2000-richtlijn op landbouw-/bosbouwgrond; een beschrijving van de waterkwaliteit en -kwantiteit, de rol van de landbouw in het watergebruik c.q. de waterverontreiniging en de tenuitvoerlegging van de Nitratenrichtlijn en de Kaderrichtlijn Water; luchtverontreiniging, klimaatverandering en de rol van de landbouw daarin; GHG- en ammoniakemissies en het verband met de verschillende actieplannen/initiatieven die door de lidstaat/regio zijn genomen om bij te dragen aan het verwezenlijken van internationale doelstellingen zoals de Gids voor goede praktijken om de ammoniakemissies terug te dringen (Verdrag inzake grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand); het gebruik van bio-energie; beschrijving van de bodemkwaliteit (water- en winderosie, organische stoffen, verontreiniging) en bodembescherming, pesticidengebruik, organische landbouwbedrijvigheid en dierenwelzijn; de omvang van te beschermen en beschermde bosgebieden, beschrijving van bosgebieden met een hoog/medium brandrisico, gemiddelde veranderingen in bosoppervlak op jaarbasis. Bovenstaande beschrijvingen dienen door gekwantificeerde gegevens ondersteund te worden.
- **Plattelandseconomie en kwaliteit van het bestaan:** structuur van de plattelandseconomie, belemmeringen voor het creëren van alternatieve werkgelegenheid, oprichting van microbedrijven en toerisme; dienstverlening in plattelandsgebieden, infrastructurele behoeften, cultureel erfgoed en de bebouwde omgeving in dorpen; menselijk potentieel en lokale ontwikkelingsmogelijkheden, inclusief governance.
- **Leader:** de bevolking en grondgebieden van de lidstaten die in aanmerking komen voor de geïntegreerde strategieën “van onderop” voor plattelandsontwikkeling (Leader en andere nationale en door de EU medegefinancierde programma's) tijdens de programmeringsperiode 2000-2006.

Selectie en gebruik van indicatoren:

- In de analyse dienen alle gemeenschappelijke *baseline-indicatoren voor de doelstellingen* en in beginsel ook alle *situationele baseline-indicatoren* aan bod te komen aangezien zij de basis vormen voor het bepalen van de doelstellingen zoals die zijn neergelegd in de communautaire strategische richtsnoeren. Met betrekking tot de prioriteiten van de EU die in de strategische richtsnoeren en de nationale strategieën nader zijn gedefinieerd, dient nadrukkelijk en duidelijk toegelicht te worden waarom ervoor is gekozen om een prioriteit van de EU niet op te pakken.
- De lidstaten/beheersautoriteiten dienen alle aspecten die krachtens artikel 16, sub a, vereist zijn bij de analyse te betrekken, waarbij naast de gemeenschappelijke indicatoren ook relevante aanvullende indicatoren en gegevens dienen te worden gebruikt. Indien aanvullende indicatoren een betere beoordeling van de uitgangssituatie mogelijk maken, dienen deze ook gebruikt te worden, met name in situaties waarin de gemeenschappelijke indicatoren onvoldoende aandacht geven aan regionale of lokale behoeften.
- De lidstaten/beheersautoriteiten dienen ervoor te zorgen dat er voor alle doelstellingen die voor het programma zijn geformuleerd, baseline-indicatoren beschikbaar zijn ter ondersteuning van de impactbeoordeling.
- Bij het definiëren van plattelandsgebieden mogen de lidstaten alternatieve definities gebruiken als aanvulling op de OESO-definitie. De gebruikte methodologie en de classificatie dient wel in het programma beschreven te worden.

Gegevens:

- Indien er in een lidstaat op nationaal of regionaal niveau geen gegevens voor een gemeenschappelijke indicator beschikbaar zijn, dienen er alternatieve nationale of regionale indicatoren samengesteld te worden op basis van adequate gegevens. Indien er op EU- of nationaal niveau geen gegevens beschikbaar zijn, is een kwalitatieve beoordeling toegestaan.
- Ter bevordering van de vergelijkbaarheid heeft de Commissie een gemeenschappelijk referentiejaar aangewezen om te zorgen dat de gegevens zo veel mogelijk vergelijkbaar zijn. Lidstaten hebben echter de vrijheid om voor een ander jaar te kiezen als de kwaliteit van de analyse hierdoor verbeterd wordt.
- Tijdens de programmeringsperiode zal de Commissie zich inspannen om in samenwerking met de lidstaten en andere communautaire instellingen te zorgen dat er voor alle gemeenschappelijke baseline-indicatoren op nationaal niveau gegevens beschikbaar zijn.

In het kader van de ex ante evaluatie kan met het oog op de volledigheid van de indicatoren, de gegevensreeksen en de kwantificering een beroep worden gedaan op externe deskundigen.

De baseline-gegevens dienen regelmatig aangepast te worden, met name als er nieuwe gegevens beschikbaar komen. De Commissie streeft ernaar om de gegevens voor de gemeenschappelijke indicatoren periodiek bij te werken. De verantwoordelijkheid voor subnationale gegevens en aanvullende nationale indicatoren blijft echter bij de lidstaten/beheersautoriteiten berusten.

Relatie tussen de impact van programma's en de baseline-tendensen

Als basis voor de SWOT-beoordeling wordt een baseline-analyse gebruikt. Die analyse maakt dan ook deel uit van de analytische onderbouwing van de doelstellingen van het programma en de gekozen prioriteiten. De baseline-gegevens vormen een weerspiegeling van de Ausgangssituatie in een programmagebied en zijn een essentieel onderdeel bij de definitie van de programmastrategie.

In veel gevallen zal het onmogelijk blijken om de impact van programma's direct terug te koppelen naar de baseline-tendensen als gevolg van de beperkte omvang van de interventie of vanwege een gebrek aan adequate baseline-gegevens. Om de effecten van programma's te beoordelen, dient bij de evaluatie van de impact dan ook waar mogelijk gebruik te worden gemaakt van een "aanpak van onderop". Beoordelaars dienen te trachten om een verband te leggen tussen de impact van een programma en baseline-tendensen, **maar dat verband hoeft niet noodzakelijkerwijs gekwantificeerd te worden.**

Impactindicatoren

In het gemeenschappelijk toezicht- en evaluatiekader (GTEK) zijn zeven gemeenschappelijke impactindicatoren voorzien voor groei, banen, productiviteit, biodiversiteit, gebieden met een hoge natuurwaarde, water en klimaatverandering. In deze zeven indicatoren komen de doelstellingen zoals die door de Europese Raad en in de strategische richtsnoeren voor plattelandsontwikkeling zijn gedefinieerd, expliciet tot uiting. Om met de volledige bijdrage van alle assen van het programma rekening te kunnen houden, dient de impact van het programma in zijn geheel beoordeeld te worden aan de hand van deze zeven indicatoren.¹

Naast de gemeenschappelijke impactindicatoren dienen aanvullende indicatoren geselecteerd te worden die specifiek bedoeld zijn voor de betreffende programma's en die zowel rekening houden met het volledige scala aan doelstellingen en subdoelstellingen op programmaniveau als met de nationale prioriteiten. Indien de doelstellingen van een maatregel expliciet zijn vastgelegd in de communautaire strategische richtsnoeren voor plattelandsontwikkeling of in hun nationale strategie, dienen lidstaten ervoor te zorgen dat zij de beschikking hebben over een aanvullende impactindicator als dergelijke doelstellingen niet via een gemeenschappelijke impactindicator gemeten kunnen worden.

Het beoordelen van de impact van programma's voor plattelandsontwikkeling gebeurt in het kader van de evaluatie. Het is de verantwoordelijkheid van de beheersautoriteit om te zorgen dat de beoordelaars over voldoende gegevens over algemene tendensen, output en resultaten beschikken om een dergelijke beoordeling uit te kunnen voeren. De verantwoordelijkheid voor het vaststellen en kwantificeren van de impact blijft bij de onafhankelijke beoordelaars berusten. Die beoordelaars zullen het vaak noodzakelijk achten om een nader onderzoek uit te voeren en kwalitatieve analyse-elementen toe te voegen om de impact vast te kunnen stellen en de baseline-gegevens te kunnen interpreteren binnen de specifieke context van de begunstigden van het programma.

---

¹ Zo kunnen alle vier de assen een bijdrage leveren aan het ontwikkelen van de productie van hernieuwbare energie. De milieu-investeringen vormen een aanvulling op de vastgelegde middelen voor het agromilieu. Op deze wijze wordt ook de evaluatie van geïntegreerde projecten eenvoudiger.

Over het algemeen dienen impactindicatoren uitgedrukt te worden (i) in absolute bedragen (om de kosteneffectiviteit te kunnen berekenen), en (ii) in verhouding tot de begunstigden die de rechtstreekse effecten van de interventie ondervinden en eventueel ook in verhouding tot degenen die indirect hierdoor worden beïnvloed.

Er wordt in de PO-verordening veel belang gehecht aan de kwantificering van de impact, met name in vergelijking met de uitgangs- of baseline-situatie. Hoewel het goed mogelijk is om die impact vast te stellen op het niveau van de directe en indirecte begunstigden van de bijstand, is het vaak moeilijker om dit in de context te plaatsen van de meer algemene baseline-tendensen op programmaniveau. Dit kan bijvoorbeeld verband houden met de eerder genoemde relatief kleine schaal van de interventie of met een gebrek aan bruikbare baseline-gegevens. Daarom dient bij de berekeningen van de impact de nadruk te worden gelegd op een “aanpak van onderop”:

- Als eerste stap dient de impact door de beoordelaar van het programma op het niveau van de directe en indirecte begunstigden vastgesteld te worden op basis van output- en resultaatindicatoren, enquêtegegevens, benchmarkgegevens en coëfficiënten van soortgelijke projecten, en ervaringen en evaluaties in eerdere programmeringsperioden (met het oog op de berekening van dubbeltellingen en deadweight-, verplaatsings- en multipliereffecten). De betreffende uitkomsten dienen gecontroleerd te worden aan de hand van een vergelijking met de counterfactuele situatie en contextuele tendensen op programmagebied.
- In een tweede fase dient de beoordelaar vast te stellen wat de bijdrage aan de algemene tendens op programmaniveau (baseline-tendens) is door de gebieden in kaart te brengen waar de impact van het programma aantoonbaar / statistisch significant is ten opzichte van andere factoren. Indien dit niet mogelijk is, dient de beoordelaar een kwalitatieve analyse in algemene zin te maken.

De methodologie voor het vaststellen van de impact zal gedurende de programmeringsperiode verder worden ontwikkeld door het evaluatienetwerk.

Output- en resultaatindicatoren

Op basis van de gemeenschappelijke resultaatindicatoren zoals beschreven in bijlage 1 dient het programma de indicatoren te bevatten zoals die zijn voorzien in artikel 16, onder c, van Verordening (EG) nr. 1698/2005.

- Er dienen aanvullende resultaatindicatoren geselecteerd te worden om alle doelstellingen te bestrijken die verband houden met de gekozen maatregelen, met name als deze overeenkomen met nationale prioriteiten.
- Er dienen aanvullende outputindicatoren geselecteerd te worden om alle activiteiten in het kader van de maatregelen te omvatten.
- De indicatoren en kwantificering kunnen door externe experts worden aangevuld in het kader van de ex ante evaluatie en van de evaluatie tijdens de uitvoering van het programma.

4. SELECTIE EN GEBRUIK VAN INDICATOREN IN NATIONALE STRATEGIEËN

De baseline-analyse van de economische, sociale en milieusituatie en het bepalen van de bijbehorende indicatoren is geregeld in artikel 11, lid 3, onder a, van Verordening (EG) nr. 1698/2005.

Het plan dient een beknopte analyse te bevatten van de **economische, sociale en milieusituatie** van de lidstaat evenals een beschrijving van de baseline-indicatoren die geselecteerd zijn uit het gemeenschappelijk toezicht- en evaluatiekader (GTEK). De baseline-analyse dient in ieder geval betrekking te hebben op:

- de *economische* situatie/het concurrentievermogen van de agrovoedingssector (landbouw- en verwerkende sector) waaruit de zwakke/sterke punten blijken en de behoeften op het gebied van de investeringen in menselijk en fysiek kapitaal (waar relevant dienen de gegevens ook op de bosbouwsector betrekking te hebben);
- de algemene *milieusituatie* gekoppeld aan biodiversiteit (Natura 2000 en andere landbouw- en bosbouwsystemen met een hoge waarde voor de natuur), water (de rol van land- en bosbouw bij het waterbeheer in kwalitatief en kwantitatief opzicht en afgezet tegen de Kaderrichtlijn Water) en klimaatverandering (de rol van land- en bosbouw). Ook dienen de behoeften op de drie gebieden in kaart te worden gebracht;
- de algemene *sociaal-economische* situatie in plattelandgebieden, het bepalen van de sterke/zwakke punten en behoeften (in de zin van diversificatie, kwaliteit van het bestaan en capaciteitsopbouw).

De lidstaten dienen in hun strategie **in ieder geval** de hoofdindicatoren op te nemen (gemarkeerd met een asterisk *). Elke indicator dient toegelicht te worden aan de hand van de nationale context en, waar van toepassing, de belangrijkste regionale verschillen.

Voor het nationale strategieplan dienen de baseline-indicatoren (uit het GTEK) als uitgangspunt te worden genomen. Op deze basis dienen er kwantificeerbare doelstellingen en targets gekozen te worden (indien relevant ook mijlpalen; targets voor het eind van de periode) waar relevant uitgesplitst naar geslacht en leeftijd. De doelstellingen dienen “SMART”² te zijn en de targets moeten voldoende specifiek en realistisch zijn in verhouding tot de (verwachte) financiële middelen (op nationaal en EU-niveau) en de (administratieve) uitvoeringscapaciteit. Naast de communautaire doelstellingen dient het plan ook gekwantificeerde nationale doelstellingen te bevatten en targets die aan de baseline-analyse zijn ontleend. Ook dient aangegeven te worden welk belang er aan de individuele doelstellingen gehecht wordt en wat de gewenste resultaten zijn.

Het bepalen van de doelstellingen en de bijbehorende indicatoren voor de nationale strategieplannen verloopt in twee fasen:

- (1) In het nationale strategieplan (eerste fase) brengen de lidstaten de belangrijkste impactindicatoren in kaart (dat zijn de indicatoren uit het gemeenschappelijke kader en de indicatoren die de nationale prioriteiten meten). Indien nationale doelstellingen in deze fase moeilijk te meten zijn, dienen de lidstaten een kwalitatieve beoordeling te maken van de bijdrage die de programma's voor plattelandontwikkeling moeten leveren.
  - Met betrekking tot de prioriteiten van de EU zoals die in de strategische richtsnoeren zijn gedefinieerd, dient nadrukkelijk en duidelijk toegelicht te worden waarom ervoor is gekozen om een prioriteit niet op te pakken.

---

² SMART: Specifiek, Meetbaar, Acceptabel, Realistisch en Tijdig beschikbaar

- Indien nationale indicatoren een betere beoordeling van de uitgangssituatie mogelijk maken, dienen deze als aanvullende indicatoren opgenomen te worden, met name in situaties waarin de gemeenschappelijke indicatoren onvoldoende aandacht geven aan regionale of lokale behoeften.
  - Het is belangrijk dat er in de nationale strategie belangrijke tendensen op subnationaal en regionaal niveau worden gesignaleerd en geïntegreerd.
- (2) Na vaststelling van de programma's (tweede fase) dient de nationale strategie aangepast te worden om alle relevante gemeenschappelijke indicatoren (baseline-, impact-, resultaat- en outputindicatoren) en gekwantificeerde doelstellingen te integreren die op basis van de ex ante evaluaties zijn vastgesteld. Dit herziene document vormt de basis voor de verslaglegging.

De vereisten waaraan de gegevens moeten voldoen, zijn op dezelfde beginselen gebaseerd als beschreven in het gedeelte over de baseline-indicatoren voor programma's voor plattelandsontwikkeling:

- Indien er in een lidstaat op nationaal of regionaal niveau geen gegevens voor een gemeenschappelijke indicator beschikbaar zijn, dienen er alternatieve nationale of regionale indicatoren samengesteld te worden op basis van adequate gegevens. Indien er op EU- of nationaal niveau geen gegevens beschikbaar zijn, is een kwalitatieve beoordeling toegestaan.
- Ter bevordering van de vergelijkbaarheid heeft de Commissie een gemeenschappelijk referentiejaar aangewezen om te zorgen dat de gegevens zo veel mogelijk vergelijkbaar zijn. Lidstaten hebben echter de vrijheid om voor een ander jaar te kiezen als de kwaliteit van de analyse hierdoor verbeterd wordt.
- Tijdens de programmeringsperiode zal de Commissie zich inspannen om in samenwerking met de lidstaten en andere communautaire instellingen te zorgen dat er voor alle gemeenschappelijke baseline-indicatoren op nationaal niveau gegevens beschikbaar zijn.

Het evaluatienetwerk zal zowel op nationaal als Europees niveau ondersteuning bieden bij de verdere ontwikkeling van de methodologie en de indicatoren.